Tato práce si kladla za cíl shromáždit a vyhodnotit české překladové ekvivalenty anglického gerundia v různých syntaktických funkcích v paralelních beletristických textech. Práce je po formální stránce rozdělena do čtyř hlavních kapitol, po nichž následuje shrnutí a závěr. Po úvodní kapitole následuje kapitola druhá, která shrnuje dosavadní poznatky z anglických a českých publikací v oblasti pojetí gerundia, o jeho rozpoznávání a jeho syntaktických funkcích. Dále poukazuje na syntaktické vlastnosti gerundia v porovnání s homonymními –ingovými tvary: s podstatným jménem slovesným a obzvláště s participiem přítomným, jenž s gerundiem sdílí některé syntaktické funkce, což vede k tomu, že tyto dva tvary bývají občas zaměněny. Vzhledem k tomu, že anglickému gerundiu přesně neodpovídá žádný český protějšek, čeština využívá různých překladových ekvivalentů, které mohou zdůrazňovat jak slovesné, tak substantivní vlastnosti gerundia.
Třetí kapitola se zabývá způsobem excerpce a použitými materiály. Hlavními podklady pro lingvistickou analýzu byla učebnice Libuše Duškové Mluvnice současné angličtiny na pozadí češtiny (1994), která popisuje syntaktické vztahy mezi češtinou a angličtinou z kontrastního hlediska, a disertační práce Jarmily Petrlíkové, The Status of the Gerund in the System of Modern English Syntax with Respect to Its Condensing Function (2006). která se zabývala rozsáhlou analýzou syntaktických funkcí gerundií. Jako další teoretické podklady práce byly použity anglické gramatiky, jmenovitě díla Huddlestona a Pulluma, Randolpha Quirka et al. a Bibera et al, a také česká vysokoškolská učebnice Skladba češtiny Miroslava Grepla a Petra Karlíka.